

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/30/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111010375
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3111010375.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Dušana Krč-Šeberu a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. v trestnej veci proti obžalovanému P. W., nar. XX.XX.XXXX v S. nad W., bytom A., F. XXXX/XX, stíhaného pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 2 Tr. zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. júna 2015 prejednal odvolanie prokurátorky Krajskej prokuratúry v Trenčíne proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp. zn.: 4T/67/2011 z 02.12.2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie prokurátorky Krajskej prokuratúry v Trenčíne z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín rozsudkom sp. zn.: 4T/67/2011 zo dňa 02.12.2014 uznal obžalovaného P. W. za vinného zo spáchania prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 2 Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

si presne nezisteného dňa v mesiaci marec 2010 v Prahe v Českej republike zadovážil omamnú látku, konkrétne marihuanu, ktorú u seba prechovával až do dňa 4.3.2010, kedy túto priniesol v doobedňajších hodinách do bytu L. K. na ul. U. č. X v A., v úmysle túto konzumovať fajčením, následne pri domovej prehliadke vykonanej dňa 4.3.2010 v uvedenom byte u L. K. bola obžalovanému P. W. nájdená a zaistená biela plastová nádobka s nápisom Herbalife s obsahom sušenej rastliny, označenej ako stopa č. 3, následným znaleckým skúmaním bolo zistené, že táto obsahovala konope o hmotnosti 3204 mg s priemernou koncentráciou 17,3 % hmotnostných THC, obsahujúce 554 mg THC a cigareta označená ako stopa č. 4, následným znaleckým dokazovaním bolo zistené, že táto obsahovala konope s tabakom s hmotnosťou 151 mg s priemernou koncentráciou 4,2 % hmotnostných THC, obsahujúce 6 mg THC, pričom rastliny rodu Cannabis (konope) sú zaradené v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok a uvedené a zaistené množstvo sušeného konope zodpovedá ôsmym obvykle jednorazovým dávkam drogy, keď za obvykle jednorazovú dávku drogy v takomto prípade sa považuje množstvo 500 mg (0,5 g) tejto sušenej látky.

Za to mu bol podľa § 171 odsek 2 Tr. zákona za použitia § 56 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona uložený peňažný trest 300 €. Podľa § 57 odsek 3 Tr. zákona súd pre prípad, že by výkon uloženého peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovil obžalovanému náhradný trest odňatia slobody na 3 mesiace.

Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po vyhlásení čo do výroku o vine a treste odvolaním napadol prokurátor v neprospech obžalovaného. V písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že so zmenou právnej kvalifikácie iba podľa § 171 ods.2 Trestného zákona, ako ju ustálil okresný súd, sa nestotožňuje. Uložený trest tiež považuje za neprimerane mierny. Súd prvého stupňa založil právnu kvalifikáciu na stanovení obvykle jednorazovej dávky nie v závislosti od obsahu THC, ale v závislosti od hmotnostného kritéria. Vychádzal pritom z názoru, že za obvykle jednorazovú dávku je potrebné považovať množstvo marihuany zodpovedajúce maximálne 500 mg materiálu. So zmenou

právnej kvalifikácie a argumentáciou súdu sa prokurátorka nestotožňuje a nepovažuje ju za správnu, pretože tieto úvahy súdu sú v rozpore predovšetkým so znaleckým posudkom KEÚ PZ č.: PPZ-2800/KEU-BA-EXP-2010 zo dňa 07.07.2010. Súd prvého stupňa sa následne jednostranne stotožnil s argumentáciou obžalovaného a vyhodnotil dôkazy v jeho prospech. Po prvom zrušení rozsudku bol v konaní vypočutý znalec - zástupca KEÚ PZ - Ing. Bolf, ktorý potvrdil, že na postupe pri určovaní obvykle jednorazových dávok sa nič nezmenilo a preto zotrváva na údajoch uvedených v citovanom znaleckom posudku, vypracovanom v prípravnom konaní. Pri prehliadke motorového vozidla obžalovaného boli zaistené stopy kanabinoïdov a drevená drvička na konope siate, čo svedčí o tom, že u obžalovaného nešlo len o jednostranné vybočenie, ale o pravidelné užívanie a prechovávanie omamných látok. Podľa záverov znaleckého dokazovania je i u obžalovaného obvykle jednorazovou dávkou dávka všeobecne považovaná za obvykle jednorazovú, teda nepotrebuje vyššiu dávkou ako obvyklú. Z ustálenej súdnej praxe podľa prokurátorky vyplýva, že spôsob akým KEÚ PZ určuje obsah obvykle jednorazovej dávky predstavuje v súčasnosti jedinú akreditovanú metódu a najobjektívnejší postup ako zistiť druh, množstvo a obsah účinnej drogy. Konaním obžalovaného bola preto podľa prokurátorky naplnená skutková podstata zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods.1 písm. c) Trestného zákona, pretože obžalovaný si zadovážil a prechovával marihuanu v množstve zodpovedajúcom najmenej 19 jednorazovým dávkam pri koncentrácii účinnej látky 17,3% THC. Metodiku, ktorú pri rozhodovaní použil okresný súd považuje prokurátorka za nesprávnu a rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, na ktoré súd I. stupňa poukazuje, nie je možné považovať za judikát. Ak by aj krajský súd považoval právnu kvalifikáciu ustálenú okresným súdom za správnu, nie je možné považovať uložený peňažný trest za primeraný, pretože je príliš mierny. Obžalovaný je totiž stíhaný za ďalšiu trestnú činnosť a to za obzvlášť závažný zločin podvodu. Na základe uvedených dôvodov navrhla, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods.3 Trestného poriadku vo veci sám rozhodol tak, že upraví skutkovú vetu rozsudku tak, ako bola uvedená v obžalobe a uzná obžalovaného za vinného zo spáchania zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa §172 ods.1 písm. c), d) Trestného zákona a uloží mu podmienený trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby za súčasného uloženia probačného dohľadu a tiež uloženia povinnosti podrobiť sa liečeniu závislosti od návykových látok.

V písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátora obžalovaný uviedol, že napadnutý rozsudok považuje vo všetkých jeho výrokoch za správny a zákonný a preto navrhol odvolanie prokurátorky ako nedôvodné zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátorka krajskej prokuratúry uviedla, že na podanom odvolaní a jeho dôvodoch zotrváva.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie prokurátorky ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd preskúmajúc napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania zistil, že odvolanie prokurátorky nie je dôvodné.

Okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v § 2 Tr. por., najmä však zásady zákonného procesu - § 2 ods.7 Tr. por., práva na obhajobu - § 2 ods.9 Tr. por., voľného hodnotenia dôkazov - § 2 ods.12 Tr. por., i rovnosti strán (kontradiktórnosti) - § 2 ods.14 Tr. por. Krajský súd preto konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Pokiaľ ide o skutkový stav krajský súd uvádza, že vo vzťahu k skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného prečinu je napadnutý rozsudok výsledkom konania, pri ktorom súd prvého stupňa postupoval podľa ustanovení Trestného poriadku, pričom v konaní nezistil také chyby, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, tak ako je uvedený v rozsudku okresného súdu a zistenie, že skutok spáchal obžalovaný. Na základe vykonaného dokazovania prvostupňový súd vyvodil správne skutkové závery, pričom sa podrobne zaoberal dôkazmi, tak jednotlivo ako aj v súhrne a svoje závery riadne vysvetlil v odôvodnení rozhodnutia, ktoré je v intenciách ustanovenia § 168 ods.1 Tr. por.

Obžalovaný je usvedčovaný vlastným priznaním, výpoveďami svedka L. K., znalcov MUDr. Svetozára Drobu, Ing. Andreja Bolfa, zápisnicami z domových prehliadok, prehliadky iných priestorov i ostatnými listinnými dôkazmi.

Podstatou námietok prokuratorky je nesprávne určenie právnej kvalifikácie spáchaného skutku z dôvodu použitia nesprávnej metodiky na určenie množstva obvykle jednorazovej dávky marihuany a na základe toho i uloženie príliš mierneho trestu.

Vo vzťahu k právnej kvalifikácii daného skutku uvádza krajský súd, že sú mu známe rôzne spôsoby určovania počtu obvykle jednorazovej dávky drogy v súdnej praxi a to predovšetkým na základe hmotnostného kritéria, alebo na základe kritéria obsahu účinnej látky v zaistenej droge. Tomu zodpovedá i rôznorodá súdna prax, keď v niektorých prípadoch súdy akceptujú určovanie počtu obvykle jednorazovej dávky drogy na základe hmotnostného kritéria, a v niektorých prípadoch na základe kritéria obsahu účinnej látky v zaistenej droge.

V danom prípade orgány činné v trestnom konaní vychádzali pri stanovení počtu obvykle jednorazových dávok zo záverov znaleckého posudku KEÚ PZ, ktorý určil počet obvyklých jednorazových dávok konope výlučne podľa koncentrácie THC v predloženej zaistenom sušenom materiáli.

V súlade s konštatovaním súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, i krajský súd uvádza, že určovanie počtu obvyklých jednorazových dávok konope tak, ako ho používa KEÚ PZ, nemožno v danom prípade považovať za smerodajné pre určenie právnej kvalifikácie. Dôležité je v tejto súvislosti poukázať na skutočnosť, že údaj o množstve účinnej látky (koncentracii THC) v samotnom sušenom materiáli nemusí byť a spravidla ani nie je pre bežného konzumenta, resp. laického pestovateľa známy, nakoľko koncentrácia a obsah THC, sa v omamnej látke zisťuje špeciálnym laboratórnym vyšetrením za použitia kvalitnej prístrojovej techniky (metódou kapilárnej plynovej chromatografie). Ten, kto si omamnú látku (marihuanu) vypestuje, či zadovážuje, však obsah účinnej látky THC v nej nepozná, pretože je ťažko predstaviť, aby mal bežný konzument k dispozícii na to potrebné technické zariadenie. Aj v danom prípade sa nepodarilo preukázať, že obžalovaný mal v čase spáchania skutku k dispozícii plynovú chromatografiu a mal by reálne poznať obsah THC v zaistenej sušine. Ako správne poznamenáva súd prvého stupňa, bežní konzumenti si marihuanu zadovážujú v hmotnostných jednotkách na gramy, nie podľa koncentrácie THC. Jedna štandardná cigareta (joint) obsahuje priemerne 0,5 g vysušeného rastlinného materiálu konope.

Aj krajský súd preto s poukazom na uvedené dospel k záveru, že počet obvykle jednorazovej dávky marihuany je objektívnejšie stanovovať v závislosti od hmotnosti zaisteného sušeného materiálu konope, než od koncentrácie účinnej látky THC. Pri zohľadnení tohto hmotnostného kritéria, t. j. metodiky výpočtu vychádzajúcej z hmotnostnej dávky je potrebné za obvykle jednorazovú dávku (joint - cigaretu) považovať množstvo zodpovedajúce maximálne 500 mg (0,5 g) sušiny, pretože toto množstvo z technického hľadiska môže joint, resp. cigareta obsahovať. Okresný súd tu vychádzal, a rovnako i krajský súd vychádza, z judikatúry súdov v iných obdobných prípadoch (pozri napríklad uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 20. septembra 2011, sp. zn. 1To/86/2011). Je pravdou, že uvedenú súdnu judikatúru nemožno považovať za všeobecne záväznú, avšak na druhej strane i rozhodovanie podľa ustálenej judikatúry v druhovo rovnakých veciach patrí k znakom materiálneho právneho štátu a predstavuje účinný „prostriedok obrany“ pred prekvapivým súdnym rozhodnutím, ktoré by koncepciu materiálneho právneho štátu mohlo narušovať. Krajský súd v tejto súvislosti poukazuje však napríklad i na uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Tdo 56/2014 zo 16.12.2014 (Tpj 32/2015) a 1 Tdo 67/2014 zo 04.03.2015, z ktorých (i keď nepriamo) vyplýva, že určovanie počtu obvykle jednorazových dávok marihuany podľa hmotnostného kritéria je pri rozhodovaní súdov plne akceptovateľná. Z uvedeného uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Tdo 56/2014 zo 16.12.2014 vyplýva, že obvykle jednorazovou dávkou na použitie v zmysle § 135 ods.1 a ods.2 Trestného zákona sa rozumie dávka omamnej alebo psychotropnej látky, ktorá sa bežne (u väčšiny užívateľov) konzumuje pri jednom použití a takto vyjadruje konzumný priemer.

Krajský súd sa preto v plnom rozsahu stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že pre vyvodenie trestnej zodpovednosti nie je správne určovať obvykle jednorazovú dávku marihuany podľa závislosti konzumenta, pretože konzument si bez ohľadu na svoju závislosť, pri zabezpečovaní obvykle jednorazovej dávky tejto drogy túto zadovážuje na množstvo (váhu), a nie podľa jej koncentrácie účinnej látky THC v nej obsiahnutej. Z hľadiska subjektívneho pohľadu tak dealera, ako i konzumenta tejto drogy, je vždy obvykle jednorazová dávka vyjadrená len hmotnostne, a nie podľa obsahu účinnej látky THC ovplyvňujúcej kvalitu a účinok tejto drogy.

Táto skutočnosť je dôležitá najmä z toho dôvodu, že žalovaný trestný čin je úmyselným trestným činom. Preukázať v trestnom konaní úmysel konzumenta marihuany zabezpečiť si dávku s konkrétnou

percentuálnou koncentráciou THC a podľa tejto si pripraviť počet dávok, by bolo prinajmenšom veľmi obtiažne.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti možno skonštatovať, že v danom prípade zaistené množstvo sušiny marihuany u obžalovaného v prípade stopy č. 3 (3204 mg) zodpovedá nanajviš siedmym obvykle jednorazovým dávkam a v prípade stopy č. 4 zaistené množstvo zodpovedá jednej takejto obvykle jednorazovej dávke. Ako uviedol v napadnutom rozsudku už súd prvého stupňa, takéto konštatovanie je napokon korešpondujúce aj so záverom predbežného výsledku KEÚ PZ a takýto záver o množstve obvyklej jednorazovej dávky ďalej tiež korešponduje s hodnotou (cenou) týchto dávok, za ktorú si tieto mal obvinený zadovážiť (600,- Kč) s hodnotou (cenou) v inkriminovanom období v inkriminovanej oblasti cca 19,80 €.

Sumarizujúc uvedené potom možno uviesť, že obžalovaný neoprávnene prechovával omamnú látku - marihuanu pre vlastnú potrebu vo väčšom rozsahu, teda v množstve neprekračujúcom 10 násobok obvykle jednorazovej dávky na použitie, a to pre osobnú spotrebu (§ 135 ods.2 Trestného zákona). Naplnil tým všetky zákonné znaky prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona.

Preto možno skonštatovať, že súd prvého stupňa správne ustálil subjektívnu stránku konania obžalovaného tak, ako je vyjadrená aj v skutkovej vete napadnutého rozsudku. Vzhľadom na uvedené boli vyvrátené námietky prokurátorky tak, ako ich uvádzala aj v odvolaní. Odvolací súd sa teda v plnej miere stotožnil so závermi prvostupňového súdu vo vzťahu k skutkovým zisteniam, ktoré majú oporu vo vykonanom dokazovaní a napokon tiež vo vzťahu k právnej kvalifikácii konania obžalovaného. Uvedené skutočnosti sú len tie najdôležitejšie, ktoré považoval odvolací súd za potrebné uviesť vzhľadom na argumentáciu uvádzanú v odvolaní, pričom s podrobnejším odôvodnením týkajúcim sa skutkového stavu a právnej kvalifikácie v plnej miere odkazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Súd prvého stupňa teda po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní, vyhodnotení a posúdení dôkazného stavu ustálil vo výroku o vine svojho rozsudku priebeh skutkového deja zodpovedajúci všetkým vykonaným dôkazom. Výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria úplne ucelenú reťaz tak priamych, ako i nepriamych dôkazov, z ktorých možno vyvodiť bezpečný záver, že obžalovaný spáchal súdený skutok tak, ako je to uvedené v skutkovej vete výroku o vine.

Napokon možno konštatovať, že pri ukladaní trestu okresný súd správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a pofahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy.

S prihliadnutím na okolnosti prípadu, spôsobený následok, osobu obžalovaného, možnosti nápravy, dospel odvolací súd k záveru, že peňažný trest uložený súdom prvého stupňa vo výške 300 €, spolu s náhradným trestom odňatia slobody v trvaní 3 mesiace je síce mierny, ale je zákonný, nie je neprimeraný a takto uloženým trestom bude splnený jeho účel. Krajský súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný sa žalovaného konania dopustil len ako príležitostný konzument predmetnej omamnej látky, pred spáchaním trestnej činnosti viedol riadny život (§ 36 písm. j/ Trestného zákona) a k spáchaniu trestného činu sa priznal a tento úprimne oľutoval (§ 36 písm. l/ Trestného zákona), nie je preto v danom prípade prioritne potrebné ukladať trest odňatia slobody.

Krajský súd poukazuje na skutočnosť, že spáchanie trestnej činnosti predstavovalo jednorazové vybočenie z bežného spôsobu života obžalovaného. Dosať nebol trestne stíhaný, z miesta trvalého bydliska nie sú o ňom známe žiadne negatívne poznatky. Ak prokurátorka tvrdí, že zo zaistených vecí možno konštatovať, že u obžalovaného nešlo len o jednorazové vybočenie z bežného spôsobu života, tak zaistené vecné dôkazy toto tvrdenie rozhodne nepodporujú. Len zo skutočnosti, že u obžalovaného boli nájdené veci na spracovanie omamnej látky nemožno automaticky vyvodiť, že sa takáto trestná činnosť stala bežným spôsobom jeho života. Nebolo možné prihliadnuť ani na námietku prokurátorky, že obžalovaný je aktuálne v inej veci stíhaný pre inú trestnú činnosť. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že v čase vyhlasovania rozsudku súdu prvého stupňa, i v čase rozhodovania odvolacieho súdu nebol právoplatne odsúdený za inú trestnú činnosť. Ak by súd prihliadal pri ukladaní trestu na prebiehajúce iné neukončené trestné konanie, išlo by o popretie zásady prezumpcie neviny.

Krajský súd považuje preto uložený trest z hľadiska účelu trestu v zmysle § 34 Tr. zákona za plne postačujúci pre dosiahnutie individuálno-preventívneho účinku ako aj generálno-preventívneho účinku, s poukazom na trestnú bezúhonnosť obžalovaného v minulosti i na konštatovanie obžalovaného, že v súčasnej dobe sa drogám vyhýba a nie je už ich užívateľom.

Z týchto dôvodov odvolanie prokurátorky odvolací súd nepovažoval za dôvodné, a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.